

Avui celebrem la 35a Assemblea General Ordinària de la Fatec. Celebrar 35 anys d'història no és fruit de la casualitat, és el resultat de la bona feina que s'ha fet des de les vostres entitats, la de tots els voluntaris i la dels equips professionals que han format part de les juntes directives, des del seu inici. Tot aquest treball ens ha posicionat i reconegut com una **federació de referència**, capdavantera, tant per a la promoció de la gent gran davant la societat, com per la lluita en les reivindicacions perquè es creïn polítiques que ens permetin viure i envellir amb dignitat.

Des de sempre, aquest ha estat el nostre objectiu. Tots ens hem de sentir orgullosos del camí recorregut. Per visualitzar que tot ve de lluny, us vull llegir un extracte d'un dels primers butlletins, editat cap al 1983:

***Raó de ser, voluntat de fer...** Algú ha deixat escrit que "ser jove no és tenir passat". Heus ací un repte per als que, indefectiblement, el tenim i que, per això, alguna vegada se'ns considera una mica despectivament com a "gent del passat". I tenim el repte de demostrar que **som encara part del present**.*

A la FATEC, sentim respecte pel passat. Però no ens conformem amb restar-hi fixats i immòbils, com en una bonica postal d'època, ni tampoc pretenem de revivre'l amb cap mena de nostàlgia capaça de desvetllar alguna simpatia o.... qui sap si alguna compassió.

*Per això, tant més que el passat, **el present i el futur de la gent gran** és allò que ens interessa i ens justifica l'existència. D'ací la necessitat d'unir esforços individuals i col·lectius perquè els drets més vitals, que ens pertocuen i que reclamem, només els podem defensar formant entre tots, i amb la unió de tots, una forta col·lectivitat.*

*Aquesta és la nostra **raó de ser i la voluntat de fer**.*

.....

Fa 35 anys que es va redactar aquest manifest i, si ho mirem fredament, avui acabant la segona dècada del segle XXI, poca cosa més hi podem afegir, ja que estem fent les mateixes reivindicacions: **lluitar pels drets de les persones grans**. I d'aquí el lema de l'Assemblea d'aquest any: **Els drets de la gent gran, la nostra prioritat**.

I què vol dir això?, doncs que hem de defensar el que ens pertoca com a drets fonamentals. Els drets no són una concessió que ens fan els governs, sinó que han de ser el que ens correspon, tal com ho diuen les lleis, i hem de ser nosaltres mateixos qui els hem de reivindicar, per exigir el seu compliment.

No hem d'acceptar, sense protestes, abaixant el cap, el que ens vulguin donar; hem de fer valer la nostra força per exigir el que per llei ens pertoca i, si cal, amb l'amenaça del nostre vot com una eina molt important per demandar als governants que compleixin els seus deures vers nosaltres.

Aquí és on la FATEC està present, defensant aquests drets en nom de totes les persones grans que ens atorgueu la vostra representativitat i ho fem davant de totes les institucions, administracions i governs, tant els d'aquí com els de fora; perquè la nostra veu -que és la vostra- arribi i sigui escoltada per demanar solucions als problemes que més ens preocupen.

Quines són les coses que més ens preocupen? Segons els experts en gerontologia, les tres coses que més preocupen a les persones grans són: la salut, les pensions i el poder perllongar la vida de forma independent, amb els nostres, el major temps possible. El fil conductor d'aquestes preocupacions -és reconegui o no- és la **por**, la por del que ens pugui passar.

Si parlem de salut, és cert que en qualsevol edat es pot tenir una malaltia; però és evident que les persones grans estem més a prop de poder patir entre d'altres: malalties mentals degeneratives, cardiovasculars, càncers o ictus cerebrals, sobretot per l'increment de l'esperança de vida. Jo sempre poso el mateix exemple: el que ens passa a nosaltres és el mateix que a un cotxe amb molts kilòmetres, que té més possibilitats d'espatllar-se.

Potser no ens preocupa tant el Sistema de Salut (que també), referit a llistes d'espera, retallades, copagaments, discriminacions per edat etc., sinó que el que ens preocupa, en especial, és el tema del **patiment**; per això el que més demanem és que hi hagi professionals formats i educats en una bona assistència en cures pal·liatives, que no han de ser únicament per a malalts terminals, sinó que també per donar suport a malalts crònics, sobretot els d'edat avançada. De la mateixa manera, demanem l'eficàcia de l'ACP, com a garantia de la protecció dels drets humans de les persones grans amb malalties de llarga durada,

Com heu pogut veure en la memòria d'activitats, estem treballant, conjuntament amb el Departament de Salut, en el Pla per a la Promoció de l'Envelliment Actiu i Saludable, i també amb el PIAISS que és la coordinació del Pla sociosanitari. Estem presents per fer arribar informació que serveixi per prevenir la malnutrició de la gent gran i, lligat amb aquesta iniciativa, tal com hem pogut veure aquest matí, en la promoció d'hàbits saludables en l'alimentació.

Si parlem de pensions, veiem que cada cop el nostre poder adquisitiu es va deteriorant, amb la **por** d'arribar a una situació de pobresa per la incertesa del sistema públic de pensions. Ens preocupa també com pot quedar econòmicament la nostra parella, si ens sobreviu, i el futur de les pensions dels nostres fills i néts.

Ens costa admetre la reducció del nivell de vida, si ho comparem com quan érem actius. La realitat ens porta a constatar que part de tots aquells projectes i plans que havíem programat per al moment de jubilar-nos no els podem portar a la pràctica, ja que, en molts casos, hem d'ajudar els nostres fills que estan a l'atur o amb contractes precaris, tot i tenir una pensió més aviat escassa. Per aquest motiu, estem treballant per ajudar les persones amb pocs recursos per poder obtenir el bo social, a fi que els ajudi a cobrir les despeses en energia, tal com ens han explicat.

Nosaltres també anem a les manifestacions per demanar unes pensions dignes i segures, però també ho treballem des d'altres àmbits de forma seriosa, tal com ens ho han explicat fa una estona.

Un altra **por** que ens preocupa i que ens atorreix és la **solitud**, referida com la carència d'amor i de companyonia. Molt sovint ens preguntem quan temps podrem gaudir de la vida junt als nostres fills de forma totalment independent. Això, a més, ens porta a pensar: em tocarà viure un temps llarg sota una dependència? M'ho podré pagar? Quan i com serà el final? Serà dins del caliu familiar o en la fredor d'una institució?

Molts de nosaltres segur que, en un moment o altre, hem pensat si haurem d'anar a viure en una residència, i com que creiem que això no ha de suposar un trauma, estem portant a terme el programa que ens han presentat, perquè hem de ser nosaltres qui decidim on volem anar; però, a més, volem tenir garanties que els nostres drets al benestar i la dignitat no en sortiran perjudicats. Per això, des de la FATEC, estem presents en la lluita per al compliment de la demanda de la UE perquè se'ns proporcioni atenció personalitzada d'alta qualitat que garanteixi la seguretat, la dignitat i la no discriminació en tots els entorns d'atenció. Un altre exemple de la nostra lluita: la setmana passada ens hem adherit a una petició que s'ha presentat al Ministeri d'Economia per reclamar la rebaixa de l'IVA a les residències privades, per equiparar-ho a les públiques.

.....

Sobre aquestes tres grans preocupacions, hi estem treballant per estar presents i atents, per vetllar perquè aquest drets no siguin vulnerats, tot reivindicant i reclamant que s'esdevingui un futur socialment més just, equitatiu i solidari.

No només estem lluitant per defensar aquests drets que ens pertoquen molt directament, sinó que volem anar més enllà. Per això estem presents, conjuntament amb altres entitats de tot Europa, per reivindicar que es reconeixin els drets humans de les persones grans, que han de ser la base per al reconeixement de la nostra dignitat i benestar, i que els resumeixo en aquests 7 punts.

1. Les persones grans tenim els mateixos drets que els altres

No reclamem drets específics o nous: succeeix que, quan ens fem grans, ens trobem amb desigualtats i és necessari crear un marc legal que ens ajudi.

2. Les persones grans no hem de ser tractades de manera diferent, simplement perquè som vells

Els grans som vistos com una càrrega i les nostres contribucions són poc valorades per la societat. Ens adonem que no som una prioritat per a la majoria dels polítics que ens administren. Volem tenir l'oportunitat de participar i contribuir perquè siguem reconeguts i valorats.

3. El respecte dels drets de les persones grans beneficia al conjunt de la

societat

Perquè nosaltres encara contribuïm a la vida social, familiar, política, econòmica i cultural del país, ja sigui com a: cuidadors, voluntaris, fent d'avis o com a consumidors, i demanem ser reconeguts i respectats com a membres de ple dret davant la societat.

4. Els estats han de prendre mesures per garantir la igualtat de drets en tot el curs de la vida

No demanem un sistema privilegiat de protecció. L'objectiu ha de ser fer front als efectes de la discriminació per edat, la marginació i la manca de reconeixement.

5. Les persones grans hem d'estar al centre dels processos que afecten les nostres vides

Hem de ser escoltats, tant en la concepció de lleis, polítiques i estratègies, com també en la seva execució i avaluació. No hem d'estar absents en les discussions sobre els nostres drets, sinó que hi hem d'estar presents, igual que qualsevol ciutadà.

6. Una nova convenció de l'ONU ajudarà la gent gran a contribuir, prosperar i gaudir dels seus drets

Tot per tenir un reconeixement en el que puguem estar considerats com a ciutadans normals i gaudir dels nostres drets per combatre els estereotips que ens discriminem per raó d'edat i establir mecanismes que ens permetin reclamar-los.

7. Els compromisos vinculants dels drets humans han de ser aplicats a través de mesures nacionals i locals

Des de l'ONU, s'ha de proporcionar les orientacions necessàries per trobar solucions adequades i apropiades en les polítiques i les lleis, a tots els nivells, per aportar un impacte que pugui repercutir en la vida de la gent gran.

.....

La lluita perquè se'ns reconeguin tots aquests drets és la **raó de ser** de la **Fatec**. Som i volem ser la veu de tots vosaltres i reclamarem quan calgui i on calgui que se'ns escolti. Els grans som un col·lectiu que, fins ara, ha passat desapercebut per a tothom, no hem fet soroll i, ens hem mostrat submisos; però encara tenim força i volem alçar la veu per fer-nos notar i reclamar el que ens pertoca.

Perquè, amb tots els respectes, consideracions i matisos, no és el mateix que cada una de les vostres entitats vagi a fer reivindicacions de forma individual, que fer-ho de forma conjunta els més de 600 casals de Catalunya, amb prop de mig milió de votants a reivindicar o debatre propostes i necessitats. No n'hi ha prou amb tenir raó per ser escoltats, sinó que hem de tenir la representativitat per fer-ho. I d'aquí surt el nostre oferiment. Si ens atorgueu la vostra confiança, tots junts tindrem més

possibilitats d'aconseguir-ho.

Sabem que no és fàcil, ja que a Catalunya vivim temps incerts, difícils i complicats - això no és cap secret- i moltes de les conseqüències les patim en les nostres carns.

Segurament que no ens posarem d'acord en qui en té la culpa, uns direm que els d'aquí i uns altres els d'allà, però el que és ben clar és que els més perjudicats som les persones i -com sempre- les més febles són les qui en reben les pitjors conseqüències.

La FATEC és una entitat totalment apartidista: no som de cap partit polític ni en defensem cap; estem amb tots i per tots, però és evident que, en la situació actual, volem defensar la democràcia i la dignitat, i com sempre promoure els valors de la defensa dels drets civils i socials, com també la llibertat de les persones. I en aquests moments, la cohesió social aconseguida, amb l'esforç de tots els de la nostra generació, està en risc.

La nostra posició davant d'aquest conflicte sempre ha estat la de demanar que es busqui el consens necessari per garantir el funcionament democràtic de les nostres institucions. No creiem que el fet de tenir privats de llibertat unes persones, per defensar el que creuen que és el millor per al seu país, sigui just. L'opinió majoritària dels nostres socis és que pensem que tots han d'estar fora de la presó i, en el pitjor dels casos, han d'estar prop de les seves famílies.

Davant d'aquesta situació, voldria fer una especial referència a la situació de la que ha estat la nostra consellera: la Dolors Bassa, que és amb qui hem pogut treballar aquests darrers temps en tres eixos fonamentals: **escoltar, diàleg, plena col·laboració**, sobre temes que afecten la gent gran i que ara els tenim totalment parats.

Les conseqüències de tot aquest conflicte ens estan perjudicant i molt, especialment per poder aconseguir ajudes en forma de subvencions per poder tirar endavant la nostra federació. I d'aquí surt la carta que us hem enviat per demanar-vos la vostra confiança i col·laboració, de forma que, amb una actualització de les quotes que ens esteu aportant, puguem cobrir els costos d'estructura de la Fatec que, com heu pogut veure en la presentació dels comptes, estem en una situació bastant complicada. A la documentació que us hem entregat, hi ha un full d'adhesió, per si algú el vol emplenar i enviar-lo.

Vull acabar amb una crida a la participació, **perquè ens hi juguem molt**, tant el nostre present com el nostre futur, amb la mirada posada en els nostres descendents. **I ens hi hem de posar**, i ho hem de fer, treballant de forma col·lectiva, tots junts per poder debatre, reivindicar, demanar, exigir ser escoltats, perquè se'ns concedeixen tots aquests drets que -per justícia- ens corresponen i que ens mereixem. Els de la FATEC ens oferim a posar-nos al capdavant per emprendre, coordinar i impulsar tots els programes, propostes i lluites que siguin necessàries per obtenir aquest objectiu. Però necessitem tot el vostre suport, col·laboració i participació, no sols en l'aspecte econòmic que us hem demanat, sinó també en

l'àmbit social, en forma de voluntaris pel territori. Necessitem que alguns de vosaltres representeu la Fatec en les vostres comarques.

Si estem tots cohesionats i units per una causa comuna: el nostre benestar global, segur que ens en sortirem. Però, per sobre de tot, el que volem -tots nosaltres- és ser feliços i viure amb pau i dignitat, i celebrar molts anys amb il·lusió i optimisme, tal com ho fa la persona de la imatge, en celebrar el seu aniversari.

Jo vull acabar com ella! vosaltres també? Ens ho mereixem!

Josep Carné i Teixidó
Manresa, 25 d'abril de 2018